

SF ønskede, at disse forbehold skulle med i papiret, men SF fik ikke disse forbehold med i papiret. Hvorfor fik SF ikke det? Det fik de ikke, fordi Venstre ikke ville have dem med, og Venstre har tiltaget sig vetoret med hensyn til, hvad der skal skrives til EU. Regeringen har givet Venstre vetoret i dette spørgsmål, og derfor kom papiret til at se ud, som det gør, og som hr. Due-toft ønsker det, nemlig således, at forbeholdene om ikke slettes med ét hug så i hvert fald får lov til at forsvinde op i den blå luft, for det er jo det, der sker.

Derfor vil jeg fastholde, at det er arrogance og i modstrid med, hvad et flertal i befolkningen har stemt, og med, hvad opinionsmålingerne klart viser, nemlig at der stadig væk er et flertal i befolkningen, der ikke vil have fælles EU-hær, ikke vil have flertalsafstemninger i udenrigspolitikken osv. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Søren Søndergaard kritiserer mig lidt, fordi der i det dagsordensforslag, vi er medforslagsstillere til, kun indgår ét politisk punkt, nemlig udvidelsen af EU. Jeg vil gerne returnere den med at sige, det dog er ét mere, end der indgår i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, idet spørgsmålet om udvidelsen slet ikke indgår i det, og det er faktisk værd at hæfte sig ved, for det er, fordi Enhedslisten er imod en udvidelse af EU. Den gruppe, som ellers altid har talt om demokrati og solidaritet, ønsker ikke, at folkene i Østeuropa, der demokratisk ønsker at tilslutte sig EU, skal få lov til det, og ønsker ikke, at de befolkninger, der gerne vil ind i det, som Enhedslisten plejer at kalde de rige landes klub, skal få lov til det. Det er dog interessant, og det er vel i virkeligheden dér, det stikker.

Jeg står her med papiret, bilag 412, og jeg vil med glæde skænke hr. Keld Albrechtsen mit eksemplar, for der står ikke, at det er et problem, der er enstemmighed. Ordet »problem« indgår simpelt hen ikke, så jeg beklager dette ukorrekte citat.

Hr. Kristian Thulesen Dahl, som jeg synes med rette var utilfreds med den form, hr. Uffe Ellemann-Jensen brugte – med at spørgsmålet om, hvorvidt man ville acceptere, at vi fjernede de fire forbehold, plus hvad der i øvrigt er af ændringer, for ellers var det ud af EU, nærmest skulle stilles til befolkningen – vil jeg trøste med at sige, at nu bliver det ikke hr. Uffe Ellemann-Jensen, der kommer til at formulere et eventuelt

afstemningstema, medmindre netop hr. Thulesen Dahl inden det tidspunkt skulle gå hen og hjælpe hr. Uffe Ellemann-Jensen til at komme i en sådan position.

Endelig vil jeg sige om debatten, at jeg ikke tror, det er særlig frugtbart, vi diskuterer, hvem der vil høre på hvem. Jeg tror, vi skal lade debatten køre og høre, hvad der kommer frem af velargumenterede synspunkter, og så inddrage dem alle sammen, og jeg håber, at vi også i dag vil kunne fortsætte debatten i den tone.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Uffe Ellemann-Jensen, at jeg er meget enig i, at det ville være forkert at fare i hovederne på hinanden på nuværende tidspunkt over, hvordan afstemningsforløbet skal være, hvis der efter regeringskonferencen er behov for en folkeafstemning.

Det var også derfor, jeg blev så forbløffet over, at hr. Uffe Ellemann-Jensen i sin ordførertale afsluttede med at sige, at det, det kommer til at dreje sig om efter regeringskonferencen, bliver en afstemning om, hvorvidt vi skal være medlem eller ej, og derfor argumenterede hr. Uffe Ellemann-Jensen for, at man skulle tage en afstemning, som inkluderede ikke blot de områder, hvor vi på det tidspunkt måtte have taget forbehold, men også de ændringer, som måtte være en følge af regeringskonferencen. Det er jo at komme med et udspil her fra talerstolen om, hvordan afstemningsforløbet skal være, og det var så i al beskedenhed det, jeg tillod mig at forholde mig til.

Når hr. Uffe Ellemann-Jensen nu gør sig til talsmand for, at vi ikke skal fare i hovederne på hinanden over det, forstår jeg det ganske enkelt ikke, for det var rent faktisk hr. Uffe Ellemann-Jensen, der bragte dette emne på bane.

Jeg vil fastholde, at den rigtigste måde at have folkeafstemninger på, selvfølgelig er, at befolkningen kan tage så stor en egenbeslutning som overhovedet muligt, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet godt kunne tænke sig at have folkeafstemninger, der var pindet ud, så man kunne sige ja til noget og nej til andet, og det er jo væsentligt, når vi taler om de såkaldte forbehold, at danskerne skal have mulighed for at sige ja til noget og nej til noget andet.

Det synes vi er langt mere demokratisk, end at vi skal have sådan en en bloc-folkeafstemning, hvor det er »tag det hele« eller forlad Fæl-